



Arrest

nr. 180 723 van 13 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LANCKRIET *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 24 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 25 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 20 juni 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 20 juni 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 25/08/2015
Overdracht CGVS: 22/02/2016*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal op 27 april 2016 van 09u03 tot 12u46. U werd bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Buuachru loco meester Geleyn, was gans het gesprek aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger afkomstig uit Bagdad. U bent een soennitische moslim van Arabische etnische origine. U werd geboren in 1987 in al-Sadiya en woonde sinds 2007 tot kort voor uw vertrek uit Irak samen met uw ouders en uw jongere zus in subwijk 829.

Uw vader komt uit een familie van Baathisten. Hij was van 1982/1983 tot aan de val van Saddam Hoessein werkzaam als wapen-en rakettenbouwer voor de Ba'ath-partij, waar hij actief lid van was. Een broer van uw vader verliet onmiddellijk na de val het land. Hij vreesde voor zijn leven omwille van zijn sympathieën voor het Ba'athregime. Zijn huis werd na de val verbrand. Uw vader werd in 2006 eenmaal ondervraagd door het Iraakse leger en werd verder met rust gelaten. Zijn collega's en partijgenoten stond een ander lot te wachten. Zij werden vermoord.

In 2007 beëindigde u de middelbare school. U ging aan de slag als uitbater van de cafetaria die deel uitmaakt van de universiteit van al-Jadrya en werkte hier tot kort voor uw vertrek uit Irak.

Begin juli 2007 verliet u samen met uw ouders en zus jullie woonst in al-Sadiya ten gevolge van sektarische spanningen. Tot het einde van het jaar verbleven jullie bij uw oom langs moederszijde in al-Dora. Einde 2007 stabiliseerde de situatie in al-Sadiya en verhuisden jullie opnieuw naar deze wijk. U en uw familie leidden sindsdien een rustig bestaan zonder noemenswaardige problemen.

Op 27 april 2015 kreeg uw vader aan de deur bezoek van drie onbekende, geüniformeerde militieleden. Ze verzochten uw vader om hulp bij het bouwen van een raket. Nadat uw vader dit verzoek weigerde werd hem duidelijk gemaakt dat het niet geoorloofd was om dit verzoek naast zich neer te leggen. Hij werd meegenomen naar hun kantoor in al-Sadiya waar het gesprek verder werd gezet. Uw vader gaf zijn akkoord en er werd afgesproken dat hij zich 's anderendaags zou melden om aan de bouw van de raket te beginnen. Terug thuis aangekomen verzamelde uw vader enkele spullen en vertrok onmiddellijk naar het huis van uw oom langs moederszijde in al-Dora. Op 28 april 2015 belden twee militieleden opnieuw aan. Ze zochten uw vader. Uw moeder liet verstaan dat uw vader hier niet langer woonde en weigerde om zijn telefoonnummer te geven. Eveneens weigerde ze de toegang tot de woonst. De militie drong hierop de woning binnen en gebruikte fysiek geweld naar uw moeder toe. Door het geschreeuw van uw moeder besloot u om via het dak te vluchten naar het huis van uw buren. Aangekomen op het dak van uw buren belde u uw vriend die verderop in de straat woonde. Via de daken kwam u bij hem toe en verzocht hem om te gaan kijken naar de situatie in uw huis. Via uw vriend vernam u dat de militie reeds was vertrokken en dat uw moeder en zus ongedeerd waren. Hij had eveneens de auto van de militie gezien met daarop de naam "Kata'ib al-Gharasany" (fonetisch geschreven naam van de militie die de buurt waar u woonde controleerde). Samen met uw moeder en zus vertrok u diezelfde dag nog uit al-Sadiya en zocht onderdak bij uw oom in al-Dora, waar uw vader reeds aanwezig was. Vanaf dat moment bracht u uw dagen door in een kamer en begaf u zich niet langer buitenshuis, behoudens op 18 mei 2015. Die dag vergezelde u uw moeder naar jullie woonst in al-Sadiya om onder andere een televisietoestel op te halen. Uw moeder vond in de tuin van jullie woning een envelop met dreigbrief en kogel in, gericht aan u. De afzender van deze dreigbrief bleef onbekend maar u ging ervanuit dat het om dezelfde mensen ging dan deze die uw vader bedreigden. Daags nadien legde u een klacht neer bij de politie. Uit schrik voor represailles en door de constatactie dat de politie u niet kon beschermen plande u samen met uw ouders en zus uw vertrek uit Irak. Doordat de paspoorten van uw moeder en zus niet tijdig werden afgeleverd vertrok u enkel met uw vader. Uw vlucht was op 10 augustus 2015. Het plan was aanvankelijk dat jullie in Turkije zouden blijven. Op advies van uw vader verliet u reeds na twee dagen Turkije en zette u in uw eentje de reis – via clandestiene route – naar Europa verder. Uw vader bleef een maand in Turkije. Nadat zijn visum was verlopen zag hij zich genoodzaakt om terug naar al-Dora te keren. Hij diende geen verzoek tot asiel in Turkije in. U kwam op 22 augustus 2015 in België aan en verzocht daags nadien tot de toekenning van asiel.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een oude werkbadge van uw vader, een oud legerboekje van uw vader en 16 documenten omtrent de functie van uw vader binnen het leger. Daarnaast legt u een kopie neer van een recentere werkbadge van uw vader en zeven gelegaliseerde documenten omtrent uw politieklacht.

B. Motivering

U verklaart dat u in Irak zal vervolgd worden door aanwezige milities in de wijk al-Sadiya.

Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas. Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door

tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen en de afwezigheid van plausibiliteit in uw verklaringen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest door aanwezige sjiitische milities te zullen worden vermoord omdat uw moeder een dreigbrief, inclusief kogel, vond. Deze brief was gericht aan u. U werd opgedragen om binnen de 24 uren het huis te verlaten of represailles zouden plaatsvinden. Er dient opgemerkt te worden dat er aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten, waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest, geen enkel geloof kan gehecht worden. Dat blijkt uit verschillende elementen. Ten eerste heeft u geen weet over de identiteit van uw persoonlijke vervolgers en vermoedt u dat het om een sjiitische militie gaat die eveneens uw vader lastigviel (CGVS p.11, 23 en 24). Via uw buurman vernam u dat het zou gaan om "Kata'ib al-Gharasany". Hij zag namelijk deze naam op de auto van de militie staan (CGVS p. 17). Dit is zeer vreemd daar uw vriend dit volgens uw verklaringen zag op het moment dat hij op uw verzoek polshoogte ging nemen van de situatie bij uw thuis, terwijl u tegelijkertijd verklaarde dat de militie reeds weg was toen uw vriend bij u thuis arriveerde (CGVS p.17). Eveneens opmerkelijk is dat u noch uw ouders deze naam op de auto zagen staan. Immers, tijdens het eerste bezoek van de militie opende u de deur en zag u twee wagens van de militie staan, waar u vrij gedetailleerd over vertelde ("drie personen belden aan en er zaten nog personen in de auto en één van hen stapte uit de auto om te roken. Er was beweging in de auto. De auto's stonden aan de overkant", CGVS p.16). Tijdens het tweede huisbezoek opende uw moeder de deur en sprak u in uw verklaringen over één auto met twee inzittenden. Vooraleer ze het huis binnendrongen sprak uw moeder eerst met hen aan de deur. Opnieuw zag u noch uw moeder een naam op de auto's staan (CGVS p.17). Het wordt nog minder geloofwaardig als zelfs uw vader niet weet door wie hij is benaderd hoewel hij met de militie meeging naar het hoofdkantoor (CGVS p.16-17). Voorts bent u onwetend over waar uw vader zich zou moeten aanmelden om met de werkzaamheden van de raketbouw te beginnen. U spreekt over "dezelfde plaats", doch kan niet expliciteren waar deze plaats is, behalve dat u denkt dat het gaat om een plaats in al- Sadiya (CGVS p.23-24). Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er sterk getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van uw vervolgingsverhaal.

Ten tweede wordt de ongeloofwaardigheid verder ondermijnd door uw verklaringen omtrent de ontvangen dreigbrief. Zo is het niet duidelijk van wie de dreigbrief afkomstig is. Er staat afzender noch logo of symbool op de brief vermeld. Zoals reeds hierboven aangehaald, vermoedt u dat de brief werd opgemaakt door dezelfde personen die uw vader oplegden een raket te bouwen, doch u heeft hier omtrent geen zekerheid (CGVS p. 11). Daarenboven kan u niet overtuigen waarom de militie u zou viseren. U geeft aan dat de dreigbrief werd gestuurd om 'u te beschadigen' (CGVS p.22). Op de vraag waarom de militie u zou viseren ontbreekt het aan een plausibele uitleg. U zegt dit niet te weten en stelt hypothetisch 'ze wisten dat mijn vader niet akkoord ging, misschien wilden ze iets anders van mij', zonder te concretiseren wat dit zou kunnen zijn (CGVS p.25). Indien het inderdaad zou gaan om dezelfde militie die uw vader benaderde blijft het onlogisch dat ze een dreigbrief aan u zouden richten zonder hun identiteit en motieven kenbaar te maken. Logischer zou zijn dat ze een brief aan uw vader richtten of dat ze in de dreigbrief aan u minstens verwezen naar uw vader. Daarenboven vond uw moeder de brief op 18 mei 2015 in de namiddag (CGVS p.11). Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat de brief gedateerd is op dezelfde dag dat u uitzonderlijk uw moeder vergezelde naar jullie woonst. Volgens uw verklaringen keerde uw moeder in een periode van een 20-tal dagen slechts een 4 à 5 keer huiswaarts om enkele spullen op te halen (CGVS p.20). Geconfronteerd met deze toevalligheid begint u voornamelijk naast de kwestie te antwoorden. Samenvattend zegt u eerst dat de brief werd gevonden op 19 mei, vervolgens herhaalt u uw eerste verklaring ('op de 18de is de brief gevonden') en eindigt u met te zeggen dat de brief misschien op 17 mei werd weggelegd (CGVS p. 20-21), wat totaal absurd is mits de brief gedateerd is op 18 mei 2015 (CGVS p.11).

Ten slotte is het gedrag van u noch uw familie in overeenstemming met de ernst van de door u verklaarde vrees. Volgens uw verklaringen loopt zowel u als uw familie een ernstig risico om vervolgd te worden door sjiitische milities (CGVS p.14). U gaf aan dat zowel u als uw vader de dagen bij uw oom in al-Dora doorbracht in een kamer zonder televisie of iets anders (CGVS p.19). Uw zus bleef echter in al-Sadiya naar school gaan. Uw moeder voerde haar drie tot viermaal per week met de taxi naar de school in de wijk waar u woonde. Terwijl u moeder op school zat ging ze langs jullie woonst en bracht ze de rest van de tijd bij de burelen door (CGVS p.18). Hoewel u aangaf de woonst in al-Dora niet te verlaten uit schrik voor represailles, vergezelde u op 18 mei uw moeder naar jullie woonst om spullen op te halen (CGVS p.11). Voor iemand die doodsangsten heeft en meent gezocht te worden is het niet logisch dat hij op klaarlichte dag zijn woonst gaat bezoeken. Bekeken vanuit het oogpunt van de militie zou het niet moeilijk zijn om u en uw familie op te sporen. Ze zouden uw moeder – die zich meerdere malen per week in de wijk bevindt en zo een perfect traceerbaar object is – enkel hoeven te volgen om te weten waar u en uw familie zich schuilhield. Uw argument dat de militie uw moeder en uw zus niet kennen staat haaks op uw eerdere verklaring dat de militie op 28 april met uw moeder sprak en haar tevens agressief benaderde (CGVS p. 25). Eveneens relativeert het feit dat uw vader na het verlopen

van zijn visum in Turkije terug naar Irak keerde, en bijgevolg geen verzoek tot asiel in Turkije indiende, de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in ernstige mate. U kan hier geen plausibele uitleg voor geven. Volgens u zag u vader zich gedwongen om terug te keren "want wat ik had begrepen was dat je visum enkel wordt verlengd voor handelsdoeleinden of langdurig verblijf" (CGVS p.13). Dit is geen antwoord op de vraag waarom u vader naliert om asiel aan te vragen. Uit deze handelwijze door uw vader, alsook uw moeder en zus blijkt alvast geen urgente nood aan bescherming.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aan te tonen.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. De documenten kunnen eerder aangehaalde tegenstrijdigheden niet verklaren of weerleggen. Dit geldt zowel voor uw identiteitsdocumenten (identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs) als de documenten betreffende de tewerkstelling van uw vader in het leger. Al deze gegevens worden door het Commissariaat-generaal allerm minst betwist. De documenten omtrent uw politieklacht zijn weinig overtuigend. Op twee van deze documenten (document 2.1/proces-verbaal dd.22.05.15 ivm dreigbrief en document 2.5/getuigenverklaring dd.29.05.15 ivm dreigbrief) werd met Tipp-Ex corrector een geboortedatum gecorrigeerd. Geconfronteerd hiermee verklaart u dat het de geboortedatum van uw moeder betreft. U meldde bij de politie dat deze datum fout werd genoteerd. Volgens uw verklaringen gaf de politie aan dat dit geen probleem was 'omdat zij het origineel hadden' (CGVS p.21). Waarom de verbeteringen gebeurden op de kopie en niet op de originele documenten is allerm minst vreemd te noemen. U had hiervoor verder geen verklaring en gaf enkel aan u plots onwel te voelen waardoor u zich niet goed kon concentreren (CGVS p.21). Bovenstaande doet vermoeden dat de documenten werden aangekocht waardoor de bewijswaarde ervan ernstig in vraag dient gesteld worden. Dies te meer gezien uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat in Irak een hoge mate van corruptie bestaat en dat allerhande officiële documenten tegen betaling van een steekpenning te koop zijn.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door

het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"MIDDEL

- Schending van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel.

4.1. De Commissaris-generaal stelt dat verzoeker niet erkend kan worden omdat er enkele ongeloofwaardigheden zijn inzake de voorgehouden bedreigingen door de sjiitische militie.

De verzoeker volhardt.

Omwille van het gegeven dat verzoekers vader rakettenbouwer was onder Saddam Hussein werd hij gevraagd door de militie om bijstand te verlenen bij het bouwen van een raket.

De Commissaris-generaal ontkent niet dat verzoekers vader rakettenbouwer was onder het regime. Het is in dat opzicht opmerkelijk dat de Commissaris-generaal niet aanvaardt dat de kennis en ervaring van verzoekers vader in deze turbulente tijden niet nuttig zouden kunnen zijn voor de militie.

De verzoeker heeft de naam van de militie opgegeven. Hij heeft de naam gezien op de wagen waarin de leden zich verplaatsten.

De verzoeker volhardt bijgevolg in zijn vraag tot erkenning.

4.2. In ondergeschikte orde vraagt de verzoeker de subsidiaire bescherming. Zeker gezien de recente zware aanslag – de zwaarste in het laatste decennium - is het niet vol te houden dat het veilig is voor burgers in Bagdad.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat aan de verzoeker niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend aangezien er "geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

De verzoeker kan het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissing.

Er dient onderstreept te worden dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet betwijfelt dat de verzoeker wel degelijk afkomstig is uit Bagdad.

In de motivering van zijn beslissing beoordeelt de Commissaris-generaal dan ook de veiligheidssituatie in Bagdad.

4.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding.

Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie is gekomen.

De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden.

4.4. Naast de vluchtelingenstatus kan aan de asielzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schade.

Het Commissariaat-generaal houdt bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak rekening met de "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 en de COI-focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016.

UNHCR heeft de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 als een intern gewapend conflict gekwalificeerd.

Dit standpunt is nog steeds van kracht.

De COI-focus stelt:

[citaat, p. 7 en 10]

De COI-focus stelt letterlijk dat IS nog steeds de capaciteit heeft om aanslagen te plegen. Het feit dat de aard veranderd is, impliceert niet dat er minder slachtoffers vallen.

Immers blijkt dat de huidige tactiek op langere termijn ook veel slachtoffers maakt.

De COI-focus erkent het hoge aantal burgerslachtoffers en stelt dat IS zich richt op burgers en op langer termijn veel slachtoffers maakt, maar toch meent de Commissaris-Generaal onterecht dat verzoeker geen nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

4.5. Verder dient benadrukt dat door de huidige machtstoename van de sjiiitische milities, er een toename is van het sektarisch geweld.

Het Commissariaat-Generaal maakt gewag van een vermindering van het aantal aanslagen van IS en lijkt hieruit te concluderen dat er ook een lager aantal slachtoffers zijn.

Dit is echter foutief.

Er zijn veel vormen van geweld waarbij zeer veel burgerslachtoffers vallen.

IS is van tactiek veranderd en maakt nu gebruik van minder zware aanslagen, maar wel van meer aanslagen.

Ook deze informatie lijkt de Commissaris-Generaal niet in overweging genomen te hebben.

Naast het feit dat de Commissaris-Generaal niet alle informatie in overweging heeft genomen, blijkt ook dat de redenering van het Commissariaat-Generaal kant noch wal raakt.

Dit zal blijken uit onderstaande uiteenzetting.

Hoewel de Commissaris-Generaal erkent dat de situatie in Bagdad uiterst precair is, meent hij toch dat in hoofde van asielzoekers uit Bagdad er geen nood is aan de subsidiaire bescherming vanwege de algemene veiligheidssituatie.

De Commissaris-Generaal komt tot deze beslissing omwille van volgende redenen:

1. dat het openbare leven in Bagdad verder gaat ;

2. dat Bagdad zelf grote vluchtelingenstromen aanneemt.

Uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat deze motivering niet alleen niet afdoende is, maar bovendien soms flagrant foutief.

- 4.5.1. Met betrekking tot het doorgaan van het dagelijkse leven

De beslissing stelt dat Bagdad een functionerende grootstad is en dat het openbare leven niet is stilgevallen.

De afwezigheid van een openbaar leven is geen vereiste om te kunnen spreken van een 'ernstige bedreiging van het leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld' conform artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Dit is een bijkomende voorwaarde die het Commissariaat-generaal toevoegt aan de beoordeling van het artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bovendien dient vastgesteld dat het dagelijks publieke leven nooit is gestopt, zelfs niet in de meest gewelddadige periode van 2006 en 2007.

Huidig argument raakt bijgevolg kant noch wal om te motiveren dat er geen nood is aan de subsidiaire bescherming.

In 2014 en begin 2015 voerde het Commissariaat-generaal het algemeen beleid waarbij personen afkomstig van Bagdad asiel aanvroegen, wel in aanmerking kwamen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Toen vormde de verderzetting van het dagelijks leven geen enkel bezwaar voor het toekennen van de subsidiaire bescherming.

De bocht van 180 graden in het beleid van de Commissaris-generaal en de volledige willekeur die hierbij aan te pas lijkt te komen, is evident kennelijk strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel.

Zonder enige verandering in de situatie meent de Commissaris-generaal dat dit nu plots een element vormt om te stellen dat er geen nood is aan de subsidiaire bescherming.

Indien de Commissaris-generaal meent dat er toch een verandering in Bagdad aanwezig is, die ook de verandering in haar beleid rechtvaardigt, dient ze dit uitgebreid te motiveren.

- 4.5.2. Met betrekking tot de vluchtelingenstroom in Bagdad.

De beslissing stelt :

"De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners wint om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd."

De verzoeker stelt zich de vraag waarom de Commissaris-generaal de gevolgtrekking maakt dat er geen nood is aan subsidiaire bescherming, omdat intern ontheemden hun eigen oorlogsgebied ontvluchten en in Bagdad terecht komen.

Immers blijkt juist dat ook de toestroom aan intern ontheemden voor bijkomende problemen zorgen en hieruit onmogelijk kan afgeleid worden dat er geen nood zou zijn aan subsidiaire bescherming.

- 4.5.3. Bovenstaande motivering wordt exact gevolgd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In een recent arrest van 12 april 2016, met nummer 165 616, ging de Raad over tot de vernietiging van de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de Raad de redenering van de Commissaris-generaal omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet kon volgen.

In bijlage treft u het arrest aan waar verzoeker dienstig naar kan verwijzen.

Samengevat stelt de raad het volgende:

- De raad stelt vast dat de documentatie waarop de commissaris zich baseert reeds 6 maand oud is. Aangezien de situatie in Bagdad extreem volatiel is en snel kan veranderen en er nog steeds een hoge graad van geweld plaatsvindt in Irak, de info waarop de Commissaris-generaal zich baseert, te gedateerd is om een gegronde beslissing te nemen (zie punt 5.3. van het arrest) ;

- De raad stelt vast dat er geen sprake is van een significante daling van het aantal burgerslachtoffers. In 2015 zouden er 2500 burgerslachtoffers gevallen zijn ten opzichte van 3000 in 2013. Bovendien maakt de Commissaris-generaal een gebrekkige analyse, aangezien hij zonder enige nuancering de cijfers van begin 2015 en 2014 naast die van 2013 legt (zie punt 5.4, alinea 2) ;

- Verder vraagt de Raad zich af wat de relevantie is van het argument dat Bagdad nog steeds een openbaar leven heeft (zie punt 5.4, alinea 3) ;

- Ook acht de Raad het argument dat Bagdad een grote stroom intern ontheemden heeft geen gegronde motivering om te stellen dat er geen nood is aan subsidiaire bescherming in hoofde van betrokkene (zie punt 5.4, alinea 4).

De motivering van de beslissing van het Commissariaat-generaal met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus is identiek aan de motivering in de beslissing van verzoeker.

Er kan dan ook niet anders gesteld worden dan dat ook de motivering in huidige beslissing niet alleen onafdoende is, niet actueel genoeg is, maar zelfs foutief.

De bestreden beslissing moet dan ook vernietigd worden.

- 4.5.4. Verzoeker toonde reeds aan dat het geweld in Bagdad niet is afgenomen in vergelijking met de periode dat zowel de Commissaris-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog het subsidiaire beschermingsstatuut toekenden aan de asielzoekers uit Bagdad.

Verder voegt de verzoeker ook nog actuele informatie toe aan huidige verzoekschrift waaruit de zeer precare veiligheidssituatie in Bagdad onomstotelijk blijkt.

a) De situatie is de laatste jaren, na de inval van terreurorganisatie IS in Irak in 2014, duidelijk verslechterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is.

Dit is een uiterst voorzichtige omschrijving voor een stad waar de voorbije jaren minstens enkele honderden doden per maand te betreuren vallen.

b) Zo geeft het meest recente ambtsbericht "Veiligheidssituatie in Irak" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken van oktober 2015 een overzicht van het aantal burgerslachtoffers in de zes provincies waar het gewapende conflict zich voornamelijk manifesteert.

De provincie Bagdad komt daaruit als veruit de dodelijkste naar voor:

"Doden/gewonden bij de burgerbevolking te Bagdad (provincie):

- September 2015: 257/583

- Augustus 2015: 318/751

- Juli 2015: 335/756

- Juni 2015: 324/650

- Mei 2015: 243/701

- April 2015: 319/846

De aantallen burgerslachtoffers in deze tabel zijn absolute minima, omdat dit enkel de aantallen slachtoffers betreffen die door de VN geverifieerd konden worden. Niet geverifieerde slachtoffers zijn niet meegenomen in deze tellingen."

(zie Ministerie van Buitenlandse zaken, Ambtsbericht "Veiligheidssituatie in Irak", oktober 2015, p. 19)

Over Bagdad stelt het Nederlandse ambtsbericht verder:

"In Bagdad is de situatie onverminderd slecht en daarmee vergelijkbaar met de vorige verslagperiode." (zie p. 18).

"Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie van Irak voor wat betreft aantallen burgerdoden. In de periode 11 december 2014 tot en met 30 april 2015 kwamen minstens 1586 burgers door geweld om het leven en raakten er minstens 4138 burgers gewond.

Naast conflict-gerelateerd geweld was er in de provincie Bagdad ook sprake van crimineel of sektarisch gemotiveerd geweld, waarbij burgers het slachtoffer zijn geworden. Zo werden er in Bagdad in tegenstelling tot de andere beschreven provincies veel overvallen, schietincidenten en ontvoeringen gerapporteerd.

Hoewel er regelmatig gerapporteerd wordt dat bepaalde criminele acties, zoals ontvoeringen, toe te schrijven zijn aan mannen in militaire uniformen (met name in Bagdad maar ook in andere provincies), dient hierbij de kanttekening gemaakt te worden dat burgers vrij eenvoudig aan militaire uniformen kunnen komen. De identiteit van de daders is onbekend."

(zie p. 21)

"In tegenstelling tot de vorige verslagperiode beperkt het geweld gericht tegen burgers zich niet langer tot wijken waar de sjiieten de meerderheid vormen. De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd. Er zijn dagelijks aanslagen waarbij per aanslag een relatief klein aantal burgers om het leven komt. Deze aanslagen worden veelal niet opgeëist en de daders worden veelal niet opgespoord. Hoewel de grote meerderheid van de aanslagen gericht is op burgers, kwamen bij dergelijke aanslagen ook politieagenten en Sahwa-leden om het leven."

(zie p. 22)

"In de verslagperiode vonden er bijna elke maand aanslagen plaats waarbij een groot aantal burgers slachtoffer werd."

(zie p. 22)

c) De situatie blijft verder verslechteren. Er vindt immers recent, in de eerste helft van 2016, in Bagdad een ware golf van zware aanslagen plaats.

Verzoeker kan nog geen landenrapporten of rapporten van NGO's aanhalen, omdat de aanslagengolf te recent is en nog niet gerapporteerd is.

Echter tonen publicaties in de media wel aan hoe gevaarlijk de actuele situatie in Bagdad is.

- De meest recente aanslag, en tevens de zwaarste met een dodentol van bijna 300, vond plaats op 02/07/2016 ;

- Op datum van 20/05/2016 heeft IS een aanslag gepleegd op een gasfabriek in Bagdad. Er kwamen zeker 14 mensen om het leven ;

- 19/05/2016 rapporteerde Le Soir nog dat Bagdad een Helse stad is geworden, waar het onleefbaar is en de dood iedereen treft. Er is geen veiligheid en de situatie dreigt te escaleren ;

- Op datum van 17/05/2016 werden minsten 80 burgers gedood bij een bomaanslag in Bagdad. Op datum van 11/05/2016 zijn tientallen doden gevallen door verschillende autobommen in Bagdad ;

- Op datum van 30/04/2016 werd de noodtoestand aangekondigd nadat het parlamentsgebouw werd bestormd en de groen zone werd bestormd ;

- Op datum van 30/04/2016 zijn op zijn minstens 24 mensen om het leven gekomen bij een aanslag van IS ;

- Op datum van 23/04/2016 vielen op zijn minst 8 doden bij bomaanslagen in Bagdad ;

- In februari vielen maar liefst 70 doden bij een aanslag in Sadr City; Diezelfde wijk werd vlak voorheen opnieuw getrouwen door een koelwagen vol explosieven met 76 doden ;

- Op datum van 25/02/2016 vielen op zijn minst 9 doden bij een dubbele zelfmoordaanslag.

d) Uit de cijfers van de Iraq Body Count blijkt dat er 17.220 burgers gedood zijn in 2015.

Dit valt te vergelijken met slechts 4.622 slachtoffers in 2012, 9.851 in 2013 en 20.035 in 2014.

Deze slachtoffers zijn louter de burgerslachtoffers.

Uit de statistieken die gepubliceerd zijn blijkt dat ook in 2016 het geweld aanhoudt. Hoewel de cijfers nog dienen bevestigd te worden en deze nog kunnen oplopen, is er in januari al sprake van 1195 slachtoffers, in februari 1008, in maart 1073 en april 1050.

Dit zijn uiterst recente gegevens waaruit blijkt dat er nog steeds een heel hoog aantal burgerslachtoffers vallen.

[tabel]

Meer nog, het aantal ligt zelfs hoger dan in 2014 en 2013.

- 1195 in januari 2016 t.a.v. 1096 in januari 2014 en 357 in 2013 ;

- 1008 in februari 2016 t.a.v. 971 in februari 2014 en 360 in 2013 ;
- 1073 in maart 2016 t.a.v. 1028 in maart 2014 en 403 in 2013 ;
- 1050 in april 2016 t.a.v. 1036 in april 2014 en 545 in 2013.
<https://www.iraqbodycount.org/database/>

e) Verder blijkt Irak het meest gevaarlijke land ter wereld, volgens de recente gegevens van de Britse organisatie Action on Armed Violence (AOAV). In het meest gevaarlijke land ter wereld is bovendien de hoofdstad Bagdad de meest gevaarlijke stad ter wereld, aldus het Verisk Maplecroft's New Global Alerts Dashboard (GAD), een online portaalsite die wereldwijd alle gerapporteerde terroristische incidenten analyseert.

(<https://maplecroft.com/portfolio/new-analysis/2015/05/20/abuja-cairo-nairobi-and-islamabad-among-12-capital-cities-facing-extreme-terrorism-risks-verisk-maplecroft/>)

f) Dat de veiligheidssituatie in Bagdad fluctuerend is en actueel nog zeer gevaarlijk, blijkt uit het feit dat op datum van 30 april 2016 de noodtoestand werd afgekondigd voor Bagdad door de Iraakse autoriteiten.

g) Het moge duidelijk zijn dat Bagdad in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Op grond van de bovenstaande informatie blijkt duidelijk dat er sprake is van een willekeurig geweld in Bagdad en dat bij terugkeer verzoeker het gevaar loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.6. Hoewel de Raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, kan zij wel in casu oordelen in volheid van bevoegdheid.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat Bagdad in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Bijgevolg kan uw Raad op grond van de voorgelegde informatie wel overgaan tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

De verzoeker verzoekt de Raad in hoofddorde om het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen op grond van bovenstaande informatie.

4.7. Bovendien dient het opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen rekening houdt met het Soennitische geloof van de verzoeker.

In de beslissing wordt hier inderdaad geen gevolg aan gegeven.

Tegelijkertijd staat in de motivering omtrent de afwijzing van de subsidiaire bescherming te lezen dat "Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met de criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden."

De Commissaris-generaal legt niet uit waarom deze motivering niet betrokken is op de verzoeker! Blijkbaar volstaat het voor de Commissaris-generaal om te motiveren dat een bepaald risico wel degelijk bestaat zonder dat dit een reëel risico uitmaakt ?!

4.8. Ondergeschiedt verzoekt verzoeker de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de Commissaris-Generaal nu hoe dan ook vast staat dat de beslissing niet gestoeld is op alle actuele informatie en de beslissing niet genomen is gebaseerd is op een grondig onderzoek."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten aan zijn verzoekschrift:

- arrest van de Raad van 12 april 2016, nr. 165 616 (stuk 3)
- artikel "Al meer dan 200 doden bij aanslag Bagdad" van De Standaard van 4 juli 2016 (stuk 4).

2.1.3. De Commissaris-generaal brengt in een aanvullende nota van 28 november 2016 het document "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016.

2.1.4. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgende documenten:

- fotokopie van de overlijdensakte van verzoekers vader (stuk 5)
- twee foto's van de grafsteen van verzoekers vader (stuk 6)
- twee foto's van verzoekers overleden vader (stuk 7)
- fotokopie van het paspoort en van de identiteitskaart van verzoekers vader (stukken 8 en 9).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen, maar gaat voorbij aan de concrete motieven die de bestreden beslissing onderbouwen waarom er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vrees voor de aanwezige sjitische militie. Zo wordt terecht vastgesteld dat (1) het ongeloofwaardig dat de identiteit van de voorgehouden sjitische militieleden tot op heden onbekend is, (2) verzoekers verklaringen over de dreigbrief niet aannemelijk zijn en (3) het gedrag van verzoeker en zijn familie niet in overeenstemming is te brengen met de voorgehouden ernst van de verklaarde vrees.

Wat het eerste motief betreft, merkt de Raad bijkomend op dat verzoeker thans voorhoudt dat hij de naam van militie heeft gezien. Deze verklaring is echter in tegenspraak met de eerder afgelegde verklaringen, zodat dit verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. De Raad acht het overigens helemaal ongeloofwaardig dat verzoeker geen enkele aanwijzing had over de identiteit van de sjitische militieleden die twee keer aan zijn deur stonden en waarbij er de eerste keer één van hen ongemaskerd was (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16-17). Verzoeker heeft deze persoon gezien en verklaart ook dat zijn vader meegegaan is met hen naar hun hoofdkwartier en er een half uur met hun leider zou hebben gepraat (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16 en 22-23). Verzoeker is nog drie maanden in Bagdad gebleven, zijn familie is in Bagdad gebleven en verzoeker verklaarde dat hij dagelijks in contact stond met hen, zodat het volstrekt niet aannemelijk is dat verzoeker geen enkele aanwijzing heeft over de identiteit van de betrokken militieleden. Ook in de aanvullende nota, waarbij verzoeker voorhoudt dat deze militieleden zijn vader zouden hebben gedood, blijkt verzoeker onwetend over de identiteit van de daders.

Verzoeker weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus niet. Verzoeker beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt. De Raad neemt de motivering van de bestreden beslissing, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, over.

In de bestreden beslissing wordt ook terecht ingegaan op het feit dat de neergelegde documenten niets veranderen aan bovenstaande appreciatie en dit wordt omstandig gemotiveerd. De Raad treedt ook op dit punt de Commissaris-generaal bij en benadrukt dat de documenten die betrekking hebben op zijn voorgehouden problemen slechts een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben wanneer deze kaderen in een geloofwaardig asielrelaas. Wat de documenten die verzoeker in de aanvullende nota heeft gevoegd betreft, dient te worden vastgesteld dat het allemaal kopieën zijn, zodat deze die betrekking hebben op het overlijden van zijn vader gemakkelijk kunnen worden gefabriceerd via het nodige knip- en plakwerk. Daarbij valt onmiddellijk op dat het overlijdensattest onvolledig werd ingevuld en de plaats van het overlijden ontbreekt. De Raad begrijpt evenmin waarom verzoeker, die dagelijks contact heeft met zijn familie en dus sinds oktober 2016 op de hoogte moet zijn geweest van deze nieuwe gegevens (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6), tot op de zitting van 2 december 2016 heeft gewacht om deze documenten over te maken en waarom verzoeker niet de originele identiteitsdocumenten van zijn vader heeft kunnen voorleggen. Deze vaststellingen versterken enkel de beoordeling dat de door verzoeker voorgelegde documenten de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet kunnen herstellen, integendeel.

Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd in Bagdad. Bijgevolg is ook de door verzoeker aangehaalde algemene informatie niet voldoende om aannemelijk te maken dat hij zelf concrete problemen heeft, nu hij in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in

Bagdad toont niet aan dat verzoeker in Irak een gegronde vrees voor vervolging zou hebben. Ook een verwijzing naar een profiel, namelijk het feit dat hij soenniet is, volstaat niet om aannemelijk te maken dat er in hoofde van verzoeker sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging. Het louter behoren tot een bepaalde groep, betekent immers niet per definitie dat er een gegronde vrees voor vervolging zou zijn. Tijdens het CGVS-interview heeft verzoeker overigens nog aangegeven dat hij zijn geloof heeft verloren en dat hij niet meer moslim is en dat het onmogelijk is om te weten of zijn familie soenniet of sjiïet is (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 4 en 24-25).

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet verwijst verzoeker naar de situatie in Bagdad, zoals deze naar voor komt in de door hem bijgebrachte landeninformatie en stukken.

Het staat niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van voormeld artikel 48/4, § 2, c) (zie *"Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis"* van EASO van december 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder en getiteld *"UNHCR Position on Returns to Iraq"* dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in

aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht.”)

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door verzoeker en verweerder kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (“IDP’s”) op te vangen (“*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van 16 november 2016, nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (ibidem, nr. 40).

UNHCR maakt nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio’s van Irak (IDP’s) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dat jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vaststelling dat de arresten van de Raad geen precedentenwerking hebben is de verwijzing naar het arrest van de Raad van 12 april 2016, met nummer 165 616, niet dienstig gelet op de voorliggende landeninformatie in onderhavig dossier die actueel is.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP